

ЗАРЕЄСТРОВАНО

Розпорядження виконавчого
органу Київської міської
ради (Київської міської
державної адміністрації)
від 11 березня 2020 року № 406

Директор Департаменту
культури

Д. Попова

**СТАТУТ
РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА
«КИЇВСЬКА БІБЛІЙНА ЦЕРКВА»
У СВЯТОШИНСЬКОМУ РАЙОНІ М.КИЄВА»**

Прийнято
на загальних зборах
віруючих громадян
08 вересня 2019 року,
протокол №1

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. РЕЛІГІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА «КИЇВСЬКА БІБЛІЙНА ЦЕРКВА» У СВЯТОШИНСЬКОМУ РАЙОНІ М. КИСВА» (надалі – Церква) є місцевим добровільним об'єднанням віруючих громадян євангельського віросповідання, що об'єдналися для спільного сповідання своєї віри і поклоніння Богу, духовного зростання, проповіді Євангелія, задоволення своїх релігійних потреб.

1.2. Церква здійснює свою діяльність при дотриманні Конституції України, Закону України "Про свободу совісті та релігійні організації", законодавства України та цього Статуту.

1.3. Церква на добровільних засадах входить до РЕЛІГІЙНОГО УПРАВЛІННЯ ОБ'ЄДНАННЯ БІБЛІЙНИХ МІСІОНЕРСЬКИХ ЦЕРКОВ УКРАЇНИ.

1.4. За рішенням Загальних Зборів членів (надалі - Загальні Збори) Церква має право входити в об'єднання, а також виходити з нього. Церква має право засновувати об'єднання з іншими Церквами.

1.5. У своїй діяльності Церква керується Святим Письмом, віровченням та рішеннями своїх органів управління.

1.6. Єдине джерело віри та вчення – Боже Слово, яке записане в канонічних книгах Старого та Нового Завітів. Віровчення, яким керується Церква, базується на Другому лондонському віровизнанні 1689 року під редакцією Ч.Х. Сперджена та віровченні під редакцією М.В. Одінцева (1928 рік). Церква визнає наступні загальновідомі Символи віри:

- Апостольське віровчення;
- Нікейсько - Константинопольське віровчення;
- Афанасійське віровчення.

1.7. Церква визнається юридичною особою з дня її державної реєстрації. Церква як юридична особа користується правами і несе обов'язки відповідно до законодавства України та цього Статуту.

1.8. Церква має самостійний баланс, власні рахунки в національній та іноземній валютах в установах банків, печатку зі своєю назвою і символікою, штамп, бланк тощо. Церква може бути позивачем та відповідачем в суді для захисту своїх прав.

1.9. Церква є неприбутковою організацією.

1.10. Церква не бере участі у діяльності політичних партій і не надає їм фінансову або іншу підтримку. Члени Церкви мають право на участь у політичному житті на рівні з іншими громадянами України.

1.11. Повне найменування Церкви українською мовою: РЕЛІГІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «РЕЛІГІЙНА ГРОМАДА «КИЇВСЬКА БІБЛІЙНА ЦЕРКВА» У СВЯТОШИНСЬКОМУ РАЙОНІ М.КИСВА»;

- скорочене найменування Церкви українською мовою: РО «РГ «КИЇВСЬКА БІБЛІЙНА ЦЕРКВА»;

- повне найменування Церкви англійською мовою: KYIV BIBLE CHURCH.

1.12. Місцезнаходження керівного органу Церкви: 03170, м. Київ, вул. Тулузи, буд.7, кв.25.

1.13. Діяльність Церкви поширюється на територію міста Києва.

II. МІСІЯ, ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЗАВДАННЯ ЦЕРКВИ

2.1. Церква створена з метою задоволення релігійних потреб віруючих громадян, сповідувати і поширювати свою віру шляхом розповсюдження вчення Ісуса Христа, проповіді Євангелія, релігійного навчання, здійснення богослужінь та обрядів, місіонерської діяльності, здійснення милосердя і благодійництва та іншої діяльності, що відповідає законодавству України та християнському віровченню.

2.1.1. **Місія Церкви:** Церква, яка живе Євангелією та служить місту через проповідь Слова Божого і практичну турботу про людей, щоб прославлявся Бог.

2.1.2. **Предмет діяльності Церкви:** реалізація права на свободу віросповідання, задоволення релігійних потреб прихильних до Церкви громадян.

2.2. Головні завдання Церкви.

2.2.1. Жити Євангелією та поширювати Євангелію через проповідь Слова Божого, звершувати місіонерську діяльність, проводити духовно-просвітницьку роботу в суспільстві на всіх його рівнях.

2.2.2. Навчати людей біблійним істинам та практичному застосуванню Слова Божого у щоденному житті.

2.2.3. Заохочувати людей до особистого поклоніння Богу, що виявляється в щоденному побожному і благочестивому особистому житті кожного віруючого та у виконанні заповідей Ісуса Христа, а також до загальноцерковного поклоніння через участь у богослужіннях та домашніх групах з вивчення Біблії.

2.2.4. Розвивати та зміцнювати єдність членів Церкви і сприяти побудові добрих взаємин з іншими церквами.

2.2.5. Залучати християн та людей доброї волі, зокрема дітей, підлітків та молодь до активної участі в практичних та благодійних справах Церкви через реалізацію своїх талантів, здібностей та духовних дарів.

III. ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕРКВИ

3.1. Церква спрямовує свою діяльність на людей різних вікових груп та соціальних категорій, які проживають на території України та за її межами. Форми,

способи та періодичність проведення богослужінь та інших релігійних заходів Церква визначає самостійно.

3.2. Богослужіння, релігійні обряди, церемонії, процесії, священнодії та інші заходи Церкви безперешкодно проводяться в церковних будівлях і на прилеглих територіях, у квартирах і будинках громадян, а також у приміщеннях, наданих на договірних засадах державними чи громадськими організаціями або громадянами, також у парках, зонах відпочинку та рекреації, просто неба, на майданах, стадіонах та в інших громадських місцях, на кладовищах, у місцях окремих поховань, як на території населеного пункту реєстрації Церкви у порядку встановленому законодавством.

3.3. Богослужіння, релігійні обряди та священнодії Церкви також проводяться у лікарнях, госпіталях, будинках для інвалідів, геріатричних будинках, місцях попереднього ув'язнення і в'язницях та в інших установах на прохання членів Церкви, які там перебувають, та за згодою або офіційним погодженням з адміністрацією цих закладів.

3.4. Церква проводить богослужіння, духовно-просвітницькі заходи, християнські концерти та програми, табори, ретрити, фестивалі, соціальні проекти та благодійні акції, інші масові заходи, а також проводить внутрішньоцерковну роботу через організацію груп біблійного навчання та груп християнської спільноти, біблійних шкіл та курсів, семінарів, тренінгів, презентацій та конференцій.

3.5. Церква звершує священнодії та інші дієства у відповідності з віровченням: хрещення (може проводитись у природних, штучних водоймах, басейнах або баптистеріях), причастя (вечеря Господня), шлюби, рукопокладення священнослужителів, молитва над дітьми, молитви посвячення, молитви над хворими, похорони тощо.

3.6. Церква забезпечує дозвілля з духовним змістом для дітей, молоді та дорослих, створюючи гуртки та студії творчості, християнські клуби та центри, табори відпочинку, спортивні секції, конкурси, змагання, бібліотеки, читальні зали тощо.

3.7. Церква створює добродійні заклади духовного, соціального та оздоровчого призначення, центри ресоціалізації для залежних людей і людей з обмеженими фізичними можливостями, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статус юридичної особи, а також служби догляду та допомоги людям похилого віку, сиротам, вдовам, важкохворим, малозабезпеченим, потерпілим від стихійного лиха та від різних форм насилля тощо.

3.8. Для формування здорового способу життя та виховання духовно-моральних цінностей Церква проводить просвітницьку роботу у співпраці з державними установами, органами місцевого самоврядування, благодійними та громадськими організаціями, навчальними закладами, закладами охорони здоров'я тощо.

3.9. Церква, у встановленому законом порядку, отримує та розподіляє гуманітарну допомогу, здійснює закупівлю продуктів харчування, предметів першої необхідності, медикаментів, медичних засобів та обладнання для подальшого безкоштовного розповсюдження серед малозабезпечених та незахищених категорій населення, а також лікарням, навчальним закладам, геріатричним будинкам тощо.

3.10. Створює та направляє групи милосердя або окремих членів Церкви для благодійної праці в лікарнях, санаторіях, пансіонатах, дитячих будинках, притулках, інтернатах та інших закладах, а також для допомоги самотнім, людям похилого віку, особам з інвалідністю, малозабезпеченим і багатодітним сім'ям, сиротам, вдовам тощо.

3.11. Церква експортує, імпортує і розповсюджує предмети релігійного призначення, релігійну літературу тощо у порядку встановленому законодавством України.

3.12. Церква, у встановленому законом порядку, може засновувати виробничі, будівельні, видавничі, поліграфічні й інші підприємства та навчальні заклади різного ступеню акредитації, які діють відповідно до власних Статутів і набувають статусу юридичної особи.

3.13. Для популяризації серед населення відомостей про свою діяльність Церква, у встановленому законом порядку, може засновувати студії дизайну та поліграфії, відео- та звукозапису, а також користуватися послугами існуючих ЗМІ, розповсюджувати продукцію релігійного змісту на різноманітних носіях: друкованих, електронних, цифрових, зовнішніх тощо.

IV. ЧЛЕНСТВО В ЦЕРКВІ

4.1. Членом Церкви може бути кожен, хто свідомо повірив в Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя, навернувся до Бога через покаєння і прийняв водне хрещення по вірі та керується у своєму житті вченням Біблії.

4.1.1. Рішення про прийняття до членів Церкви приймається Радою Церкви.

4.1.2. Прийняті до членів Церкви особи мають усі права, привілеї та відповідальність, що їх мають інші члени Церкви.

4.2. Вимоги до членства:

- віра в Ісуса Христа як особистого Спасителя;
- публічне проголошення віри в Ісуса Христа як особистого Спасителя, шляхом хрещення у вигляді занурення;
- заповнення заяви-анкети на приєднання до членів Церкви;
- відвідування занять із членства або співбесіди;
- дотримання завіту Церкви;

- дотримання віровчення, яким керується Церква, а саме Другим

лондонським віровизнанням 1689 року під редакцією Ч.Х. Сперджена та віровченням під редакцією М.В. Одінцова (1928 рік).

4.3. Припинення та позбавлення членства.

4.3.1. Будь-якого члена Церкви може бути позбавлено членства в Церкві через такі причини:

- особисте прохання члена Церкви;
- перехід до іншої Церкви;
- смерть;
- за рішенням Ради Церкви.

4.3.2. Рада Церкви може відлучити особу від Церкви, якщо:

- не відвідує Церкву протягом 6 місяців без поважних причин;
- розповсюджує вчення, яке суперечить віровченню Церкви;
- чинить дії, які ведуть до розколів Церкви;
- чинить дії, які не відповідають нормам християнської моралі.

4.3.3. Виключення з членів Церкви не має мети просто позбутися винного члена, але є крайньою мірою, щоб допомогти виправитися винному у своїх вчинках та вірі. Тому, до моменту виключення, обов'язкові наступні дії Церковної Ради:

- наставлення і попередження;
- письмове попередження, в якому вказані прогріх та вина;
- відлучення від участі у Вечері Господній.

4.3.4. Рішення з приводу позбавлення членства в Церкві приймаються не менш як 3/4 від всієї Ради Церкви. Ці рішення доносяться до членів Церкви на Загальних Зборах.

4.4 Відновлення членства.

4.4.1. Віряни, позбавлені членства в Церкві, можуть знову стати членами Церкви за рішенням Ради Церкви (2Кор. 2:7-8 та Гал. 6:1), коли їх дії свідчитимуть про виконання ними Завіту члена Церкви та про їх покаяння.

4.4.2. Рішення з приводу відновлення членства в Церкві приймаються не менш як 3/4 від всієї Ради Церкви. Ці рішення доносяться до членів Церкви на Загальних Зборах.

4.5. Член Церкви має право:

- брати участь у богослужіннях, релігійних обрядах, церемоніях, процесіях, священнодіях та інших заходах Церкви;

- брати участь у роботі Загальних Зборів з правом голосу;

- звершувати служіння в Церкві;

- обиратися до керівних органів Церкви та вносити пропозиції щодо

кандидатів до керівних органів Церкви;

- користуватися іншими правами, передбаченими Статутом Церкви та рішеннями керівних органів Церкви;
- бути ознайомленим із фінансовою звітністю Церкви;
- звітувати перед відповідними керівними органами Церкви або Загальними Зборами за доручене майно і кошти Церкви;
- на зустріч з двома чи більше членами Ради Церкви.
- за власним бажанням вибути з членів Церкви.

4.6. Член Церкви повинен:

- проводити особисте життя у відповідності до вимог Біблії;
- брати активну участь у житті та діяльності Церкви;
- розділяти місію, знати цілі та завдання Церкви, погоджуватися з віровченням євангельських християн, цінностями Церкви і положеннями Статуту Церкви і дотримуватися їх;
- виконувати рішення Загальних Зборів та Ради Церкви;
- зберігати мир і святість, відповідно до вимог Святого Письма;
- поважати права і законні інтереси всіх членів Церкви;
- берегти і примножувати власність Церкви та нести відповідальність за її збереження.

4.7. Члени Церкви можуть здійснювати добровільну фінансову підтримку діяльності Церкви та інші добровільні пожертви.

4.8. Члени Церкви користуються правом на альтернативну (невійськову) службу, згідно своїх переконань та законодавства України.

V. УПРАВЛІННЯ ЦЕРКВОЮ

5.1. Загальні Збори.

5.1.1 Загальні Збори скликаються Радою Церкви при потребі, але не рідше, ніж раз на рік.

5.1.2 Загальні Збори працюють на основі порядку денного, поданого Радою Церкви. Роботою Загальних Зборів керує Старший пастор Церкви (надалі – Старший пастор) або член Ради Церкви, якого уповноважила Рада Церкви. Загальні Збори обирають зі свого складу секретаря, відповідального за ведення протоколу засідання.

5.1.3 Загальні Збори вважаються правочинними за умови присутності на них не менше 2/3 від загальної кількості членів Церкви.

5.1.4 Рішення Загальних Зборів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше 3/4 присутніх на Загальних Зборах.

5.1.5 Протокол Загальних Зборів підписується Старшим пастором та секретарем Загальних Зборів.

5.1.6. На Загальних Зборах можуть бути присутні тільки члени Церкви та

кандидати в члени Церкви (ті хто заповнили заяву в члени Церкви), а також члени інших релігійних організацій за визначенням Загальних Зборів. Право голосувати мають виключно члени Церкви. Спосіб голосування визначає Рада Церкви.

5.1.7 До компетенції Загальних Зборів належить:

- затвердження виборів та перевиборів членів Ради Церкви, Старшого пастора, Ревізійної комісії, прийняття рішень за результатами діяльності керівних органів і посадових осіб Церкви;
- прийняття Статуту Церкви, затвердження змін і доповнень до Статуту Церкви;
- заслуховування звітів служителів Ради Церкви та Ревізійної комісії;
- вирішення важливих господарських питань;
- визначення основних напрямків діяльності та затвердження програм діяльності Церкви;
- прийняття рішення про реорганізацію (поділ, злиття, приєднання, перетворення) та ліквідацію Церкви;
- прийняття рішення про заснування підприємств та добродійних закладів, передбачених Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації».

5.2. Рада Церкви.

5.2.1. Виконавчим органом управління поточної діяльності Церкви є Рада Церкви, яка обирається Загальними Зборами терміном на три роки, з правом переобрання, кількістю не менше трьох осіб.

5.2.2. Рада Церкви складається з членів Церкви, які відповідають біблійним вимогам (1Петр. 5:1-5; 1Тим. 3; Тит. 1).

5.2.3. Рада Церкви складається зі Старшого Пастора та інших членів Ради Церкви.

5.2.4. Відповідальність Ради Церкви поширюється на три основні сфери:

- забезпечення чистоти біблійного вчення Церкви;
- забезпечення відповідності духовного життя Церкви церковному символу віри та переконанням, цілям Церкви, а також настановам Церкви, яка формує детальні очікування щоденного служіння членів Ради Церкви;
- забезпечення біблійного характеру церковної дисципліни у любові, благодаті та сумирності, які описано в Мат. 18:15-20 і Гал. 6:1-4.

5.2.5. У межах виконання своїх повноважень Рада Церкви:

- скеровує духовний розвиток Церкви та її членів, зокрема, через пасторське піклування про членів Церкви;

- розв'язує усі питання, пов'язані з вченням Церкви. Рада Церкви є найвищим органом, який має право витлумачувати біблійне значення й застосування церковного вчення, практики та церковної дисципліни згідно прийнятих символів віри. Вирішуючи подібні питання, Рада Церкви повинна смиренно підкоритися

абсолютному авторитету Біблії та враховувати інтереси Церкви та її членів;

- може делегувати відповідальність та контроль за окремими питаннями іншим особам чи комітетам у спосіб, що не суперечить цьому Статуту;
- впроваджує рішення Загальних Зборів;
- розглядає усі справи як духовні, так і майнові;
- готує питання, які виносяться на розгляд Загальних Зборів;
- затверджує Внутрішні положення Церкви;
- приймає нових членів до Церкви;
- приймає рішення щодо допущення до хрещення новонавернених;
- приймає рішення щодо винесення попередження та виключення з членів Церкви;
- затверджує керівників різних напрямів служінь;
- готує пропозиції та рекомендації для Загальних Зборів щодо придбання або відчуження нерухомого майна Церкви;
- розглядає пропозиції та затверджує пріоритетні сфері фінансових витрат Церкви, визначає умови наймання та оплати праці працівників, затверджує фонд заробітної плати;
- готує пропозиції та рекомендації для Загальних Зборів щодо розпорядження майном, оптимізації фінансових витрат;
- готує проект Статуту Церкви, зміни і доповнення до нього на розгляд Загальних Зборів;
- приймає бюджет Церкви;
- готує на розгляд Загальних Зборів рішення про заснування видавничих, поліграфічних, виробничих, реставраційно-будівельних, сільськогосподарських та інших підприємств, а також добродійних закладів (притулків, інтернатів, лікарень тощо), які мають право юридичної особи;
- готує на розгляд Загальних Зборів рішення про створення для релігійної освіти дітей та дорослих навчальних закладів і груп, а також заснування навчальних закладів відповідно до законодавства України про освіту.

5.2.6. Членство в Раді Церкви.

5.2.6.1. Член Ради Церкви повинен вірцево відповідати усім вимогам, висунутим до пресвітера в 1Тим3:1-7, Тит.1:6-9, 1 Пет. 5:1-3, тобто: бути бездоганим, мужем однієї дружини, поміркованим, гостинним, гарним

10

доморядником, а не п'яницею, не гнівливим, не самолюбним, не заводіякою, не корисливим і не новонаверненим.

5.2.6.2. Члени Ради Церкви повинні відповідати цим та іншим біблійним принципам у суспільному та особистому житті. Згідно з вченням Писання про

владні повноваження в Церкві, кандидатами на посаду члена Ради Церкви можуть бути лише чоловіки.

5.2.6.3. Кандидати на посаду члена Ради Церкви обираються з-поміж членів Церкви, які, відповідаючи всім критеріям, визначеним у цьому Статуті, вважаються підготовленими для виконання цієї ролі. Затвердження кандидатів відбувається Загальними Зборами за поданням Ради Церкви.

5.2.6.4. Рада Церкви обирається на три роки з правом переобрання. Наприкінці трьох років Рада Церкви оцінює служіння кожного служителя Ради Церкви та приймає рішення щодо рекомендування його на продовження терміну служіння в Раді Церкви. Дане рішення подається на затвердження Загальними Зборами згідно п.5.1 цього Статуту.

5.2.6.5. Повноваження члена Ради Церкви можуть бути припинені на підставі його особистого рішення, рішення Загальних Зборів.

5.2.6.6. Члени Ради Церкви можуть перебувати на посаді не більше двох трирічних термінів поспіль, проте знову може претендувати на членство в ній у межах звичайної процедури обрання після перерви в один чи більше років. Старший пастор є постійним членом Ради Церкви.

5.2.7. До Ради Церкви входить Голова Ради Церкви, Старший Пастор та інші члени Ради Церкви.

5.2.8. Повноваження Голови Ради Церкви виконує Старший Пастор, до його обов'язки належить:

- регулярно скликати Раду Церкви, як правило один раз на тиждень, або при потребі, але не рідше, ніж два рази на рік;
- формувати порядок денний засідань Ради Церкви;
- відповідати за здійснення рішень Ради Церкви.

5.2.9. Засідання Ради Церкви правочинні за умови присутності на її засіданні більше половини її членів. При прийнятті рішень Рада Церкви шукає повного 100% консенсусу, особливо з питань, що стосуються людей та стратегічного розвитку церкви. Рішення Ради Церкви правочинні, якщо за них проголосували не менше 3/4 її членів з правом голосу. Якщо на засіданні Ради Церкви було присутньо менше 3/4 її членів з правом голосу, то Голова Ради або уповноважена ним особа має донести до відома відсутніх служителів з правом голосу прийняті на засіданні рішення з метою надання їм можливості проголосувати за прийняті рішення.

5.2.10. Рада Церкви разом зі Старшим Пастором підзвітні Загальним Зборам, яким звітують щонайменше раз на рік.

5.3 Рада Дияконів.

5.3.1. Функції Ради дияконів. Інститут дияконів, який передбачає управління служіннями Церкви, має біблійне обґрунтування (Дії Святих Апостолів 6). Рада Дияконів відповідає за низку питань, зокрема: допомога соціально незахищеним членам церкви згідно вчення Біблії, використання церковного майна, безпека,

благодійність та будь-які інші питання.

5.3.2. Вимоги до кандидатів. Кандидат у диякони повинен відповідати всім критеріям, викладеним у 1 Тим. 3:8-12. Диякони повинні відповідати цим та іншим біблійним принципам в публічному та особистому житті.

5.3.3. Кандидати у члени Ради Дияконів обираються з членів Церкви і ухвалюються Радою Церкви. Рада Церкви обирає кандидатів у диякони, які проходять випробувальний термін не менше одного року.

5.3.4 **Склад Ради дияконів.** Головою Ради Дияконів є член Ради Церкви, обраний на цю посаду Радою Церкви на термін його повноважень у Раді Церкви.

Повноваження Голови Ради Дияконів:

- регулярно скликає Раду Дияконів, при потребі, але не рідше, ніж чотири рази на рік;
- формує порядок денний засідань Ради Дияконів;
- відповідає за здійснення рішень Ради Дияконів.

5.3.5. Рада Дияконів обирається на три роки з правом переобрання. Наприкінці трьох років повноваження кожного члена Ради Дияконів переглядаються Радою Церкви. Під час перегляду повноважень оцінюється служіння на посаді члена Ради Церкви, відповідно до вимог визначених Статутом (Пунктом 5.3.), а також усі особистісні чинники, що можуть вплинути на таке служіння.

5.3.6. Членство особи в Раді Дияконів може бути припинено її особистим рішенням, рішенням Загальних Зборів або рішенням Ради Церкви, які уповноважені оцінити її роботу на посаді члена Ради Дияконів. Особа, яка була членом Ради Дияконів два трирічних терміни поспіль, може претендувати на членство в ній у межах звичайної процедури обрання після перерви в один чи більше років. Таке обмеження повноважень має на меті збагатити процес управління Церквою, надавши можливості для членства в Раді Дияконів якомога більшої кількості кандидатів різного віку й етнічного походження, а також із різним практичним досвідом і минулим.

5.4. Пастори Церкви.

5.4.1. Пастори Церкви повинні відповідати біблійним критеріям, що висуваються до членів Церковної Ради; крім того, вони повинні бути обдарованими у служінні Словом, досвіді духовного керівництва, особистого

молитовного життя, а також досвідом пастирського піклування про членів Церкви.

5.4.2. Головним обов'язком Пастирів є забезпечення Біблійного керівництва Церквою через проповіді, душепклування, духовну роботу з підготовки лідерів і т. і. У всіх різновидах свого служіння Пастори повинні бути вірними Біблії у її природній, історико-граматичній інтерпретації.

5.4.3. Кандидати на посаду Пастора Церкви обираються поміж членів Церкви, які, відповідаючи всім критеріям, визначеним у цьому Статуті, вважаються підготовленими для виконання цієї ролі. Затвердження кандидатів відбувається Загальними Зборами за поданням Ради Церкви.

5.4.4. Пастор Церкви обирається на три роки з правом переобрання. Наприкінці трьох років Рада Церкви оцінює служіння кожного Пастора Церкви та приймає рішення щодо рекомендуванню його на продовження терміну служіння Пастором Церкви. Дане рішення подається на затвердження Загальними Зборами згідно п.5.1.7 цього Статуту.

5.4.5. Повноваження Пастора Церкви можуть бути припинені на підставі його особистого рішення, рішення Загальних Зборів.

5.5. Старший Пастор.

5.5.1. Старший Пастор - відповідальний керівник Церкви, діє без довіреності, представляє Церкву перед органами державної влади, різними громадськими організаціями, в ділових, фінансово-господарських та адміністративних питаннях, а також у суді, виступає у цивільних правовідносинах, укладає договори; від імені Церкви оформляє клопотання, угоди, контракти та інші ділові документи. У разі потреби видає довіреності для виконання відповідних завдань іншим членам Ради Церкви.

5.5.2. У сферу відповідальності Старшого Пастора входить:

- більшу частину свого служіння присвячувати вивченню та проповіді Слова Божого, а також молитві. Що включає регулярні проповіді та особисте молитовне піклування про членів Церкви;

- здійснювати пастирське піклування про членів Церкви через особисте служіння чи через залучення членів Ради Церкви або інших Пасторів;

- забезпечення загального духовного керівництва Церквою;

- забезпечення загального духовного керівництва Ради Церкви та усіх інших служінь;

- духовне піклування та підготовка служителів різних рівнів;

- координація служінь Церкви;

- проведення богослужінь.

13

5.5.3. Старший Пастор має право приймати участь на постійній основі у роботі усіх рад, комітетів та груп, що діють у Церкві.

5.5.4. У випадку розширення служінь Церкви за рекомендацією Ради Церкви вибирає помічників Старшого Пастора, які відповідають, як за забезпечення загальної допомоги у служінні Старшого Пастора, так і за функціонування окремих служінь Церкви;

5.5.5. За наявності вакансії Старшого пастора, відбір кандидатур на посаду Старшого пастора організує Рада Церкви. Вибирають та затверджують кандидата

на посаді Старшого Пастора Загальні Збори, якщо за рішення проголосувало не менше 3/4 присутніх членів Загальних Зборів за поданням Ради Церкви, що було проголосовано 3/4 всіх присутніх членів Ради Церкви з правом голосу.

5.5.6. Старший Пастор обирається терміном на 5 років. По завершенню 5 років Старший Пастор звітує перед Радою Церкви та на Загальних Зборах про результати служіння. Рада Церкви оцінює служіння Старшого Пастора та шляхом голосування не менше 3/4 всіх членів Ради Церкви з правом голосу подає проект рішення щодо переобрання діючого Старшого Пастора на новий термін або обрання нового Старшого Пастора. Рішення затверджується на Загальних Зборах шляхом голосування не менше 3/4 присутніх членів Загальних Зборів.

5.5.7. Старший пастор може бути достроково усунений з посади через будь-яку з таких причин:

- компрометація внаслідок порушення критеріїв, визначених п. 5.2.6.1. цього Статуту;
- вчення, що не відповідає Біблії;
- нехтування обов'язками згідно п. 5.5.2;
- добровільне залишення посади;
- тривала недієздатність, смерть.

5.5.8. Старший Пастор може бути достроково знятий з посади за поданням Ради Церкви. Рада Церкви шляхом голосування не менше 3/4 всіх членів Ради Церкви з правом голосу подає проект рішення про дострокове зняття з посади Старшого Пастора на Загальні Збори. Рішення затверджується на Загальних Зборах шляхом голосування не менше 3/4 присутніх членів Загальних Зборів.

5.5.9. Звинувачення на Старшого Пастора (при наявності щонайменше двох свідків згідно 1 Тим. 5:19) розглядається Радою Церкви. У разі необхідності, до розгляду звинувачень на Старшого Пастора можуть залучатись представники релігійного об'єднання, в якому Церква перебуває на даний час.

5.5.10. Усі документи Церкви підписуються Старшим пастором. У разі відсутності Старшого пастора з поважних причин, його обов'язки за

14

довіреністю виконує один із членів Ради Церкви, якого визначає Старший Пастор.

5.6. Інші служителі Церкви.

5.6.1. Обов'язки інших служителів Церкви визначаються рішенням Ради Церкви у вигляді окремих положень.

5.7. У духовно-виховній роботі, окрім пасторів і дияконів, можуть брати участь проповідники та інші авторитетні члени Церкви. У своїй діяльності вони керуються вченням Біблії, а також відповідними рішеннями Ради Церкви.

5.8. **Рада лідерів служінь Церкви.** Відповідальні керівники служінь Церкви разом із Радою Церкви складають Раду лідерів служінь Церкви. Рада лідерів

служінь Церкви є дорадчим органом Церкви і підпорядкована Раді Церкви. До компетенції Ради лідерів служінь Церкви належить:

- координація служінь Церкви та обговорення їхньої ефективності;
- довгострокове планування заходів;
- внесення пропозицій щодо бюджету Церкви;
- внесення пропозицій щодо розвитку бачення та стратегії Церкви та інші питання.

5.9. **Ревізійна комісія** є органом, що здійснює контроль і перевірку за фінансовою та господарською діяльністю Церкви, за виконанням рішень органів управління Церквою. Ревізійна комісія скликається у разі потреби, але не рідше одного разу на рік.

5.9.1. Ревізійна комісія у складі не менше трьох осіб (як правило голови та двох членів) обирається Загальними Зборами зі свого складу строком на три роки без обмеження кількості переобрань. Членами Ревізійної комісії не можуть бути обрані особи, які перебувають у близьких родинних зв'язках з членами Ради Церкви. Ревізійна комісія підзвітна Загальним Зборам.

5.9.2. До обов'язків Ревізійної комісії належить:

- ревізія наявності коштів, законності й правильності витрат; ревізія ведення касової та інвентарної книг, а також книги обліку майна Церкви;

- нагляд за станом майна Церкви;

- щорічна інвентаризація;

- контроль за пожертвуваннями;

- ревізійна комісія складає акти про проведення перевірок та надає їх на розгляд Загальним Зборам та Раді Церкви. За наявності зловживань, нестачі майна та коштів, а також при виявленні помилок у веденні й оформленні фінансових операцій ревізійна комісія приймає відповідні рішення.

5.9.3. У разі переобрання всього складу Ради Церкви, а також переобрання чи смерті Старшого Пастора, Ревізійна комісія складає акт про

15

наявність коштів та майна Церкви. Новообрана Рада Церкви разом з новообраним Старшим Пастором приймає матеріальні цінності на підставі такого акту.

VI. МАЙНОВИЙ СТАН ЦЕРКВИ

6.1. Кошти Церкви складаються з:

- добровільних пожертвувань віруючих громадян, громадських та благодійних фондів, підприємств, установ та організацій як в Україні, так і з-за кордону;

- грошових надходжень, пов'язаних із здійсненням богослужінь; -

коштів від реалізації предметів релігійного призначення;

- пасивних доходів, вкладів за заповітами віруючих громадян. 6.2.

Розпорядником коштів Церкви є Рада Церкви.

6.3. Доходи Церкви використовуються виключно для фінансування видатків на утримання Церкви, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її Статутом.

6.4. Отримані доходи Церквою або їх частини не можуть розподілятися серед засновників (учасників у розумінні Цивільного кодексу України), членів Церкви, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

6.5. Доходи Церкви використовуються також для здійснення неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, серед них: надання гуманітарної допомоги, здійснення благодійної діяльності, милосердя.

6.6. Церква відраховує кошти на справи милосердя та інші цілі у розмірах, затверджених Радою Церкви.

6.7. Проведення ревізій фінансової і господарської діяльності Церкви здійснюється згідно цього Статуту та законодавства України.

6.8. Церква має право використовувати для своїх потреб будівлі і майно, що надаються їй на договірних засадах державними, громадськими організаціями або громадянами.

6.9. Церква користується наданими їй земельними ділянками у порядку, встановленому Земельним кодексом України та іншими законодавчими актами України.

6.10. Церква володіє, користується і розпоряджається майном, яке належить їй на праві власності.

16

6.11. Церква має право купувати та відчужувати рухоме та нерухоме майно у відповідності до законодавства України.

6.12. У власності Церкви можуть бути будівлі, предмети культу, об'єкти виробничого, соціального і добродійного призначення, транспорт, кошти та інше майно, необхідне для забезпечення її діяльності.

6.13. Майно, придбане або створене Церквою за рахунок власних коштів, пожертвуване, подароване громадянами, підприємствами, установами та організаціями або передане державою, а також придбане на інших законних підставах, є власністю Церкви.

6.14. У власності Церкви може бути також майно, що знаходиться за межами України.

6.15. Церква має право звертатися за добровільними фінансовими та іншими пожертвуваннями й одержувати їх.

6.16. Добровільні фінансові та майнові пожертвування, а також інші види надходжень, включаючи кошти, які одержані у зв'язку із здійсненням богослужінь

та реалізацією предметів і літератури релігійного призначення не оподатковуються відповідно до законодавства України.

6.17. Надходження від виробничої діяльності та інші доходи підприємств, що засновані Церквою оподатковуються відповідно до законодавства України у порядку та розмірах, встановлених для підприємств громадських організацій.

6.18. Будівництво культових та інших будівель Церквою здійснюється в порядку, встановленому законодавством України для об'єктів цивільного призначення.

6.19. Церква не надає будівель та приміщень, які належать їй або використовуються згідно договору, для проведення зборів, мітингів та інших маніфестацій, що мають політичний характер.

6.20. Церква не здійснює примусовий збір грошей.

6.21. Право власності Церкви охороняється законом України.

VII. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЦЕРКВІ ТА НА ЇЇ ПІДПРИЄМСТВАХ

7.1. Церква має право приймати на роботу громадян. Умови праці встановлюються за угодою між Церквою та працівником і визначаються трудовим договором, який укладається у письмовій формі і реєструється в установленому порядку. У такому ж порядку реєструються документи, що визначають умови оплати праці церковних служителів та осіб, які працюють у Церкві на виборчих посадах.

7.2. На осіб, які працюють в Церкві за трудовими договорами, поширюється трудове законодавство України та вимоги щодо морально етичної поведінки, передбачені Внутрішнім положенням Церкви.

17

7.3. На громадян, які працюють у Церкві та створених нею підприємствах, добродійних закладах на умовах трудового договору, поширюється дія законодавства України про працю, загальнообов'язкове державне соціальне страхування, оподаткування.

VIII. МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕРКВИ

8.1 Церква має право встановлювати і підтримувати міжнародні зв'язки та прямі особисті контакти, включаючи виїзд за кордон для паломництва, участі в зборах та релігійних заходах. Учасники цих контактів і заходів можуть в порядку, встановленому законодавством, придбавати, одержувати і везти з собою релігійну літературу та інші інформаційні матеріали релігійного змісту.

8.2 Церква може направляти громадян за кордон для навчання в духовних навчальних закладах і приймати з цією метою іноземних громадян.

8.3 Церква має право запрошувати священнослужителів, релігійних

проповідників, наставників, інших представників зарубіжних організацій, які є іноземними громадянами і тимчасово перебувають в Україні для проповідування релігійних віровчень, виконання релігійних обрядів чи іншої канонічної діяльності у відповідності до законодавства.

ІХ. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО СТАТУТУ ЦЕРКВИ

9.1. Зміни і доповнення до цього Статуту вносяться на розгляд Загальних Зборів Радою Церкви. Загальні Збори приймають відповідне рішення згідно пункту 5.1.7 цього Статуту.

9.2. Прийняті зміни і доповнення до цього Статуту реєструються в тому ж порядку і в ті ж терміни, що і Статут Церкви.

Х. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ МАЙНОВИХ ТА ІНШИХ ПИТАНЬ У РАЗІ ПРИПИНЕННЯ ЦЕРКВИ

10.1. Церква може бути припинена за рішенням Загальних Зборів у зв'язку з її реорганізацією (поділом, злиттям, приєднанням, перетворенням) або ліквідацією.

10.2. У разі припинення Церкви, створюється комісія з припинення, до якої переходять всі майнові та інші питання припинення Церкви. Рішення комісії з припинення оформлюється протоколом.

10.3. У разі порушення законодавства України Церкву може бути припинено також за рішенням суду.

18

10.4. У разі припинення Церкви, майнові питання вирішуються відповідно до цього Статуту та законодавства України.

10.5. Після припинення Церкви, майно, надане їй на договірних засадах у користування державними, громадськими організаціями або громадянами, повертається його колишньому власнику.

10.6. На майно культового призначення, що належало Церкві, не може бути накладено стягнення за претензіями кредиторів.

10.7. У разі припинення Церкви (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) її активи передаються одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховуються до доходу бюджету.

10.8. Церква вважається припиненою після внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань запису про її припинення.